

Atkinson

På nyårsdagen 1838

Erik Gustaf Geijer

Ensam i bräcklig farkost vågar
seglaren sig på det vida hav,
stjärnvalvet över honom lågar,
nedanför brusar hemskt hans grav.
Framåt! - så är hans ödes bud;
och i djupet bor, som uti himlen, Gud.

Solen går aldrig ner över det språk som ljuger

När döden skrämmer, kalla den "frid".

När den ensamma våningen skrämmer, kalla den "hem".

När trängseln på gatorna skrämmer, kalla den "gemenskap".

När det globala ockret skrämmer, kalla det "handel".

När elitstyret skrämmer, kalla det "folkstyre".

När staten skrämmer, kalla den "samhälle".

När kaos skrämmer, kalla det "frihet".

När våldet skrämmer, kalla det "lag".

När natten skrämmer, kalla den "dag".

Kalla den söndag eller måndag.

Mitt i natten byter dagarna namn som
om solen aldrig gick ner.

